

Fordel drives uden det, eller, hvis man, som sagt, vil bibeholde Gjærffabrikationen i Forbindelse med Spiritusalkohol, vælge den Bet. som jeg har nævnt, at man holder sig til det nuværende System og lader de vedkommende Fabrikanter slippe med den halve Afgift. Saa er det tredje dette, at Lovforslaget bæres frem i Frihedens Navn. Det er efter min Mening en meget stor Misforstaaelse. Jeg indrømmer, at saaledes som Forholdene ere her i Landet, hvor man har en Embedsstand, der ikke misbruger den den givne Myndighed udover det Nødvendige, kan man i Grunden finde sig i de meget byrdefulde Bestemmelser, der findes i Loven, da de ikke blive udførte eller bragte ud i Livet i den oprørende skitsede Form, som Vedkommende har i sin Magt. Men jeg siger, at det, at ville føre det frem i Frihedens Navn, er for mig en Gaade. Dersom Friheden skal indskrænke sig til at bruge Svadsomhelst, ja saa er det Frihed paa dette Omraade, men det er en fordærlig Frihed. Men en anden Sag er det derimod, dersom det er Frihed til, som det ærede Medlem for 4de Kredts (Falleisen) sagde forleden Dag, at slippe for en strengere Inkvistition end den, man tidligere har haft. Det ærede Medlem betegnede Inkvistition som den største Forbandelse i Samsundet; naa, det var et vel stærkt Udtryk, men odiøst er det jo naturligtvis, naar man driver en Virksomhed, der har Betydning for Staten igjennem den Indtægt, den giver, at den skal være underkastet en saadan Kontrol, der paa Forhaand stiller En lige med den, der tilsigter Bedrag. Det er pinligt, men jeg skal indrømme, at Forholdene kunne kræve det, men jo mindre af den Slags, des bedre. Et æret Medlem sagde, at det var ikke mere anset for nogen Væe at bedrage Staten for nogen af dens Indtægter. Jeg skal indrømme, at der var en Tid, hvor man syntes, at det var siffigt, naar man paa denne Maade kunde tilsnige sig en Fordel, men det er ikke længere saa. Altsaa, i Frihedens Navn kan dette Forslag ikke længer bringes frem. Man vil saaledes forstaa, at, hvad der for mig er det Unskelige, er, at den nuværende Beskatningsform opretholdes, og jeg hævder, at den er at foretrække for hvilken som helst anden, man vil holde sig til. I det Lovforslag, der foreligger, er der jo givet en Fremstilling af, hvorledes denne Beskatningsform — Naaden skal jeg siden komme til — er adopteret i flere Lande, og det synes altsaa at være godkendt, at man gennem Udbyttebeskatningen har den heldigste Form. Men saa vil det jo langtfra være den høitærede Finansminister ubekjendt, at der er mange Modstandere deraf, og det er maasse heller ikke ubekjendt for ham, at man paa enkelte Steder, hvor man har den,

er ved at gaa bort fra den igjen eller har givet aldeles bestemt tilkjende, at man vil gaa bort fra den igjen. Ministeren har fremhævet tidligere — og det syntes at være en af de mest plausible Grunde for, at denne Beskatningsform, som nu tilsigtes indførte ved dette Lovforslag, maa siges at være uheldig — at det Land, hvor Opfinderen af dette Apparat har sit Hjem — dette Apparat skal jo nu være Inkarnationen af det Fuldbendt — ikke har villet adoptere det. Jeg ser meget vel, at en Autoritet i Preussen har afgivet Erklæring over selve Maaleren, men Systemet har den preussiske Regjering ikke godkendt. Den preussiske Handelsminister har sagt, — det fremhævede jeg forrige Gang, denne Sag var paa Bane, — at man maatte have den største Betænkelse ved at gaa over til den Beskatningsform. Dernæst yttrede han sig endnu over Maaleren og sagde, at han ingenlunde var beroliget med Henyn til dens Beskaffenhed. Jeg kan anføre visse Lande, som ikke ville have med denne Beskatningsform at gjøre. Som jeg harbede før, har man i Rydland denne Beskatningsform, uagtet der i over 10 Aar er blevet voldsomt agiteret for Sagen. I Osterrig gik man den 9de Juni 1862 ind paa Udbyttebeskatningen, men allerede den 18de Oktober 1865 ophævede man denne Beskatningsform, og man benytter nu et blandet System. Den samme Maaler blev indført i Rusland — dette er nemlig Indholdet af en lille Pjece, som jeg senere vil anmode den høitærede Formand om maa blive omdelt — men ogsaa der hørte man om storartede Bedragerier, der ligeledes vare udførte ved Hjælp af Maaleren og maasse ved Hjælp af samvittighedsløse Embedsmænd. Altsaa, Systemet er ikke godkendt i alle Lande, og Maalerens Fortrinlighed er heller ikke godkendt, men for mig er egentlig Systemet Hovedsagen. Lad ogsaa Maaleren være saa fuldendt, som den være vil, saa er jeg dog ikke vis paa, at det er den rette Form, naar man vil søge Udbyttebeskatning, at vælge dertil et Apparat, som under visse Forhold dog kan paavirkes. Den høitærede Minister tror nu at være beroliget i den Retning, men det er høvet over al Tvivl, at under visse Forhold kan den paavirkes. Saa er der den Ciendommelighed ved Lovforslaget, som det foreligger, at det faktisk, at en Misvisning paa 1 pCt. fra eller til ved Apparatet ikke skal komme til Praejudice eller tilgode. Nu vil den høitærede Finansminister jo forstaa, at, dersom der er en Fabrik, der tilvirker 4 a 5 Millioner Potter Spiritus, spiller det en ganske betydelig Rolle, om der kommer 1 pCt. til eller fra. Det er dog altid Devis for, at selv hos den høitærede Minister er der visse Tvivl om, at Systemet er fuldendt og korrekt. Saa er der ogsaa den Ciendommelighed — det